

130/DI/19.03.1979
dos.nr.

16
22
STRICT SECRET
Ex. —

N O T A

In seara zilei de 3.02.1979, sursa a stat de vorbă cu HUIU, la el acasă.-

HUIU: "Vezi, asta îmi este viața. Vin de la serviciu la 4, la 6, de multe ori mai târziu și... gata. Ziua se încheie în fața televizorului. Rareori câte o nuntă, câte un botez etc. In rest, robot. Nici cel puțin întâlniri cu prieteni. Singurele satisfacții, copii și serviciul. In schimb, necazuri destule. Si acasă, și la serviciu. Dacă aș retrăi clipa eliberării, aș face pe dracu-n patru să ajung în București. Altă viață duceți voi acolo. Numai faptul că faci o plimbare, este suficient, spre a te destinde. Nu te cunoaște nimeni, nu te spionează nimeni, nu te vorbește dacă într-o zi te amețești... Ce mai, altă viață. Ca un tâmpit, eu m-am încurcat cu construirea casei, ca și când aș trăi un mileniu. In loc să mă fi gândit la viitorul copiilor, la faptul că va trebui să urmeze o facultate și deci, să mă stabilesc într-un oraș, eu m-am luat după mama și după MARIOARA (soția lui), amîndouă cu idei de mult depășite. Tu știi că eu nu am mai citit o carte de ani și ani? Dar ceea ce este mai grav, am renunțat la vise. Sînt prea realist ca să mai visez cai verzi pe pereți. Nu mai cred în schimbări politice care să-mi avantajeze viitorul și nici în schimbări pe plan profesional. Voi muri aici, la Ghioroc, cu casa neterminată și, probabil, cu copiii neisprăviți".-

Sursa: "Asta se poate întîmpla și în București".-

HUIU: "Da, dar pînă în clipa aceea, Bucureștiul oferea alte satisfacții. Aici, nimic."

r.d.00178/3/493